

ת"פ 17850/03/15 - משטרת ישראל תביעות- שלוחת טבריה נגד ש א

בית משפט השלום בטבריה

ת"פ 17850-03-15 משטרת ישראל תביעות-
שלוחת טבריה נ' א (עציר)
15 אפריל 2015

בפני כב' השופט דורון פורת, סגן נשיא

המאשימה

משטרת ישראל תביעות- שלוחת טבריה
נגד

הנאשם

ש א (עציר)

נוכחים:

מטעם המאשימה: עו"ד תומר בן חמו

מטעם הנאשם: הובא באמצעות שב"ס וב"כ עו"ד אליאס אבו עטא

[פרוטוקול הושמט]

החלטה והכרעת דין

אני מתיר לנאשם לחזור בו מכפירתו.

על סמך הודאתו של הנאשם, אני מרשיע אותו בעבירות המיוחסות לו בכתב האישום המתוקן.

ניתנה והודעה היום כ"ו ניסן תשע"ה, 15/04/2015 במעמד הנוכחים.

דורון פורת, שופט סגן נשיא

[פרוטוקול הושמט]

עמוד 1

גזר דין

כתב אישום:

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירות אשר יוחסו לו בכתב האישום המתוקן. עבירות של **תקיפה סתם - בן זוג**, עבירה לפי סעיף 382 (ב) לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "**חוק העונשין**"); **היזק לרכוש במזיד**, עבירה לפי סעיף 452 לחוק העונשין ו**איומים**, עבירה לפי סעיף 192 לחוק העונשין.
2. עובדות המקרה פורטו בהרחבה בכתב האישום המתוקן. בקליפת האגוז יאמר, כי ביום 4.3.2015 נכנס הנאשם לביתה של גרושתו (להלן: "**המתלוננת**") עת שזו ישנה בחדרה. הנאשם נכנס לבית באמצעות מפתח שהיה ברשותו, ללא אישורה של המתלוננת. בהמשך, הנאשם העיר את המתלוננת, קילל אותה, איים ותקף אותה בכך שדחף אותה. הנאשם נטל את מכשיר הסלולארי של המתלוננת והשליכו בחוזקה על הרצפה וגרם לשבירתו.

טיעונים לעונש מטעם הצדדים:

3. ב"כ המאשימה עתר לכבד את הסדר הטיעון, והדגיש את חומרת העבירות בהן הורשע הנאשם. לטענתו הנאשם בעל עבר פלילי מכביד.
4. ב"כ המאשימה טען, כי מתחם העונש ההולם בגין העבירות שבהן הורשע הנאשם נע בין עונש מאסר בפועל לתקופה קצרה שירוצה בעבודות שירות ועונש מאסר בפועל של שנה וחצי.
5. ב"כ המאשימה עתר להטיל על הנאשם עונש מאסר ברף העליון של מתחם העונש, מאסר על תנאי ופיצוי למתלוננת.
6. ב"כ הנאשם עתר להתחשב בהודאת הנאשם ובכך שכתב האישום תוקן באופן משמעותי. ב"כ הנאשם טען עוד, כי הרשעת הנאשם האחרונה היא משנת 2011 ומאז הוא לא עבר כל עבירה נוספת וחזר בתשובה.
7. ב"כ הנאשם טען, כי מתחם העונש נע בין מאסר על תנאי ועד שנת מאסר בפועל. ב"כ הנאשם עתר להסתפק בהטלת עונש מאסר לתקופה קצרה של מס' חודשים.

דין:

8. העיקרון המנחה בענישה בהתאם להוראות חוק העונשין (תיקון מס' 113), התשע"ב-2012, הוא עמוד 2

עקרון ההלימה, "לפיו נדרש יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה ואשם הנאשם לבין חומרת העונש שיוטל עליו" (ראו דברי ההסבר לסעיף 40ב בהצעת חוק העונשין (תיקון מס' 92) (הבניית שיקול הדעת השיפוטי בענישה), התשס"ו - 2006).

9. בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין, על בית המשפט לגזור עונשם של נאשמים לפי שלבים. בע"פ 1323/13 רך חסן ואח' נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 5.6.2013) נקבע כדלקמן:

"במנגנון תלת-שלבי שראשיתו בקביעת מתחם העונש ההולם וסופו בקביעת העונש המתאים לנאשם בתוך המתחם שנקבע, תוך אפשרות לחרוג מהמתחם משיקולי שיקום (לקולה או הגנה על שלום הציבור (לחומרה))"

10. הערך החברתי שנפגע כתוצאה ממעשי הנאשם הינו זכותה של המתלוננת, ככל אדם אחר, לשמירה על שלמות גופה ובטחונה האישי. בהתאם למדיניות הענישה הראויה אשר נקבעה על ידי בית המשפט העליון, יש להטיל עונשים מרתיעים, על מבצעי עבירות אלימות כלפי בני זוג, למען יראו וייראו. בע"פ 669/12 עמיאל נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 19.04.12), בית המשפט עמד על סלידת החברה מעבירות אלה וקבע:

"קשה להלום כי בישראל של המאה העשרים ואחת, עדיין רווחת התופעה של אלימות במשפחה, ובמיוחד אלימות נגד בת זוג, משל הייתה רכוש וקניינו של הבעל. כל זאת, תוך ניצול פערי כוחות פיזיים, לעתים תוך ניצול תלות כלכלית ורגשית של בת הזוג, ותוך ניצול העובדה שהדברים מתרחשים בין כתלי הבית כשהם סמויים מן העין. התופעה מעוררת שאט נפש וסלידה, והענישה בעבירות אלה צריכה לשקף את המימד המחמיר של עבירות אלימות במשפחה, תוך הכרה בעוול ובנזק הנפשי או הפיזי שנגרם לבת הזוג ובפגיעה בכבודה."

11. מדיניות הענישה הראויה, בגין העבירות שבהן הורשע הנאשם, היא מחמירה ומחייבת הטלת עונשים מרתיעים:

א. ע"פ 6873/13 פלוני נגד מדינת ישראל (פורסם בנבו, 25.2.14). הנאשם הורשע בעבירות אלימות כלפי בת זוגו. נדון ל- 24 חודשי מאסר בפועל ומאסר מותנה. בית המשפט העליון קבע:

"קשת הענישה בעבירות אלימות בתוך המשפחה מגוונת והיא תלויה מטבע הדברים בנסיבות ביצוע העבירה ובנסיבותיו של הנאשם, לרבות שאלת הרצידיביזם. אין באסמכתאות שאליהן הפנה המערער כדי לשקף את מדיניות הענישה לאשורה. אכן, קיימים גם עונשים קלים יותר מהעונשים שהושתו במקרים שאליהם הפנתה המשיבה בטיעוניה, אך קיימים גם עונשים חמורים יותר מאלו שהצביע עליהם המערער [ראו למשל: ע"פ 322/12 מדינת ישראל נ' פלוני [פורסם בנבו] (18.4.2012)]."

ב. ע"פ (מחוזי נצרת) 1315/07 **חיגאזי ראמז נגד מדינת ישראל**, [פורסם בנבו] בית המשפט דן בערעור שהוגש על חומרת העונש של 12 חודשי מאסר בפועל, על נאשם שהורשע בעבירה של תקיפה סתם של בת זוג בנסיבות מחמירות לפי סעיף 379 + 382(ב)(1) לחוק העונשין. הנאשם תקף את אשתו בשלוש הזדמנויות שונות. בית המשפט דחה את הערעור וקבע כדלקמן:

"35. איננו סבורים, כי עונש של 12 חודשי מאסר בפועל בנוסף לעונשים הנוספים שנגזרו על המערער, הינו עונש חמור המצדיק התערבותה של ערכאת הערעור.

36. לא אחת חזר וקבע בית המשפט העליון, כי יש להכביד את רף הענישה בעבירות של אלימות במשפחה שכן לבד משיקולי השיקום או שיקוליו האישיים של העבריין, יש לקחת בחשבון גם את הנזק שנגרם למתלוננת, האישה המוכה.

(ראה: רע"פ 1293/08, אלכסנדר קורניק נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] - אשר שם במקרה חמור פחות של עבירת איומים על בתזוג, השית בית המשפט עונש של 12 חודשי מאסר בפועל).

12. בת"פ 8548-06-14 **מדינת ישראל נגד מוראד מוראד** (פורסם בנבו, מיום 15.1.15) עמדתי על מתחם הענישה בגין עבירות אלימות במשפחה, עבירה לפי סעיף 334 בצירוף סעיף 335 (א)(1) ו-(ב)(1) לחוק העונשין, תשל"ז-1977. מתחם הענישה נע בין מאסר בפועל של שישה חודשים ועד 36 חודשי מאסר בפועל, זאת בהסתמך על הפסיקה הבאה:

א. ע"פ 368/08 **מדינת ישראל נגד חאלד עכריה** (פורסם במאגר נבו)- נדון ל- 8 חודשים במאסר בפועל.

ב. ע"פ 2358/14 **מדינת ישראל נגד פלוני** (פורסם בנבו, 21.5.14)- נדון ל- 30 חודשי מאסר בפועל.

ג. רע"פ 4140/10 **פלוני נגד מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 6.9.10) - נדון ל- 10 חודשי מאסר בפועל ומאסר על תנאי.

ד. רע"פ 1826/11 **סולומון נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 8.3.11), (עבירות של הגורמת חבלה של ממש כלפי בת זוג ואיומים)- נדון ל- 9 חודשי מאסר בפועל.

ה. רע"פ 1826/11 **סולומון נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 8.3.11), הורשע בתקיפה הגורמת חבלה של ממש (כנגד בת זוג) ואיומים- נדון לתשעה חודשי מאסר בפועל ותשעה חודשי מאסר על תנאי.

ו. ע"פ 9074/12 **מדינת ישראל נ' אבו אחמד** (פורסם בנבו, 13.6.2013), נדון ל- 30 חודשי מאסר.

ז. רע"פ 5986/09 **אבו האדיר נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] - נדון ל- 8 חודשי מאסר בפועל שנגזר על הנאשם בעקבות הרשעתו בעבירות תקיפת בת-זוג ואיומים. עמוד 4

ח. ע"פ 2358/14 פלוני נגד מדינת ישראל (פורסם בנבו, 21.5.14). בית המשפט העליון דחה את הערעור שהגיש המערער אשר הורשע בתקיפת בת זוג הגורמת חבלה של ממש; ריבוי עבירות של תקיפת בת זוג; ריבוי עבירות של איומים; הדחה בחקירה. המערער נדון ל- 15 חודשי מאסר בפועל.

13. נוכח האמור לעיל, בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין (סעיף 40 יג'), סבורני כי מתחם העונש ההולם בגין העבירות שבהן הורשע הנאשם נע בין 6 חודשי מאסר בפועל ועד 36 חודשי מאסר בפועל.

14. במקרה דנן, לא קיימים שיקולים אשר מצדיקים סטייה מהמתחם, לחומרה או לקולא.

15. **בגזירת העונש המתאים לנאשם, בגדרי מתחם העונש ההולם, יש להתחשב בנסיבות הקשורות בביצוע העבירה (סעיף 40 ט' לחוק), יש ליתן את הדעת לשיקולים הבאים:**

א. הנזק שהיה צפוי להיגרם מביצוע העבירה; הנאשם ביצע עבירות אלימות כלפי המתלוננת, איים עליה והשליך מכשיר טלפון על הרצפה. מעשי הנאשם עלולים גרמו לנזק למתלוננת, ובמזל לא נגרם נזק חמור עוד יותר. חומרה יתרה במעשי הנאשם שהם בוצעו בנוכחות בנו.

ב. הנאשם לא נתן כל הסבר למעשיו ומכאן שאין בפניי נסיבות שיסבירו את מעשיו.

16. **בגזירת העונש המתאים לנאשם, בגדרי מתחם העונש ההולם, יש להתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה (סעיף 40 יא'). במסגרת זו מן הראוי ליתן את הדעת לנסיבות הבאות:**

א. הפגיעה של העונש בנאשם, שליחת הנאשם לריצוי עונש מאחורי סורג ובריה יש בה כדי להשפיע על אורח חייו ועל בני משפחתו.

ב. נטילת האחריות של הנאשם על מעשיו; הנאשם הודה במיוחס לו ונטל אחריות למעשיו.

ג. עיון בגליון הרשעותיו קודמות של הנאשם, מלמד כי לחובתו הרשעות קודמות רבות. יחד עם זאת הרשעתו האחרונה היא משנת 2011 בגין עבירות שבוצעו בשנת 2009 של איומים, תקפת קטין ותקיפה סתם. יתר הרשעותיו הקודמות התיישנו.

ד. כתב האישום תוקן באופן משמעותי.

17. **לאחר ששמעתי את טיעוני ב"כ המאשימה ואת טיעוני הנאשם, ובהתחשב בנסיבות, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:**

א. אני מטיל על הנאשם מאסר לתקופה של 20 חודשים, מהם 8 חודשים בפועל והיתרה על תנאי, למשך 3 שנים החל מהיום, והתנאי שלא יעבור ויורשע על כל עבירת אלימות פיזית.

מניין ימי מאסרו של הנאשם יימנה מיום מעצרו, 5.3.2015.

ב. אני מטיל על הנאשם מאסר על תנאי לתקופה של 3 חודשים למשך שלוש שנים, החל מיום שחרורו מן הכלא, והתנאי שלא יעבור ויורשע על עבירת איומים ו/או עבירת היזק לרכוש.

ג. אנימורה כי הנאשם ישלם פיצוי למתלוננת בסך 300 ₪.
הפיצוי ישולם בתוך 30 ימים מהיום באמצעות קופת בית המשפט.

זכות ערעור לבית משפט מחוזי בתוך 45 ימים

ניתנה והודעה היום כ"ו ניסן תשע"ה, 15/04/2015 במעמד הנוכחים.

דורון פורת, שופט סגן נשיא